

one służyć zarówno społeczności lokalnej w intensyfikacji procesów integracyjnych i kształtowaniu tożsamości, jak i sprzyjać ożywianiu życia kulturalnego miasta w ogóle.

Po drugie, mieszkańcy poszczególnych dzielnic realizują potrzeby kulturalne poza miejscem zamieszkania z wielu różnych przyczyn (podobnie jak mieszkańcy innych części Bydgoszczy), co nie zawsze wynika z braku oferty kulturalnej czy jej słabej oceny. W wielu wypadkach jest to związane ze specyfiką współczesnego stylu życia, np. praca poza miejscem zamieszkania, konieczność wielokrotnego w ciągu dnia przemieszczania się, uzależnienie od pomocy innych osób czy wreszcie poszukiwaniem bardzo specyficznych i nietypowych form.

Należy stwierdzić, że jakość i ilość usług kulturalnych jest jednym z istotnych czynników przy ocenie jakości życia mieszkańców, ale nie zawsze przekłada się w sposób istotny na korzystanie z nich. W wielu przypadkach, jak pokazują doświadczenia wielu inicjatyw bydgoskich oraz z innych miast, potrzeby kulturalne mają jedynie charakter deklaracyjny i silnie wiążą się z sytuacją socjoekonomiczną. Jakkolwiek w wymiarze ideowym uczestnictwo w kulturze uznawane jest za ważne, niekoniecznie musi się wiązać z określonymi postawami i zachowaniami (np. brak kompetencji kulturalnych). Warto przy tym przypomnieć, że wydatki na kulturę i rozrywkę są pierwszymi, które ulegają redukcji w przypadku pogorszenia się sytuacji materialnej i życiowej (bezrobocie, utrata pracy, poważna choroba). Istotne jest zatem, aby oferta kulturalna dla terenów, których mieszkańcy są kategorizowani jako wykluczeni społecznie lub zagrożeni wykluczeniem, gdzie występuje wysoki poziom bezrobocia i ubóstwa, uwzględniała ten czynnik.

Konsultacje społeczne, wywiady pogłębione, rozmowy indywidualne, a także wypowiedzi anonimowe publikowane na licznych stronach internetowych pozwalają zidentyfikować szereg problemów i barier rozwoju kultury w Bydgoszczy, w tym szczególnie na obszarach objętych Lokalną Strategią Rozwoju. Mapowanie problemów kultury jest szczególnie trudne, gdyż nie wszystkie hipotezy, przypuszczenia i intuicje można w sposób precyzyjny zbadać. Wiele danych statystycznych dotyczących uczestnictwa w kulturze jest niekompletnych lub nie pozwala na wyciąganie wniosków ogólnych. Przykładowo, nie można sprawdzić, ilu mieszkańców poszczególnych dzielnic uczęszcza na spektakle do Teatru Polskiego im. Hieronima Konieczki w Bydgoszczy. Nie zawsze lokalizacja instytucji będzie umożliwiała skoncentrowanie się na budowaniu oferty programowej dedykowanej mieszkańcom najbliższej okolicy. Kwestie te pojawiały się wielokrotnie podczas spotkań konsultacyjnych oraz w badaniu ankietowym.

Jednostki bezpośrednio sąsiadujące z „uprzywilejowanym” Śródmieściem, poza nielicznymi inicjatywami społecznymi, prywatnymi – pozostają zapomniane. Ze względu na niewielkie odległości wydaje się, że nieopłacalne jest organizowanie kolejnych domów kultury czy świetlic lub dedykowanie konkretnej oferty dla mieszkańców, jednak takie potrzeby artykułowane są przez społeczność lokalną.

Rola kultury w rozwoju lokalnym na obszarze objętym Lokalną Strategią Rozwoju

Obszar objęty Lokalną Strategią Rozwoju charakteryzuje duże zróżnicowanie potencjału kulturalnego. Dotyczy ono przede wszystkim dostępności infrastrukturalnej – wiele inicjatyw oddolnych nie ma szans na realizację ze względu na brak odpowiednich miejsc na ich wdrażanie (rozumiany literalnie jako brak przestrzeni do zagospodarowania lub wysokie koszty dostosowania do użytku) lub ich ograniczoną dostępność (wynikające między innymi z kosztami wynajmów, dostosowania lub doposażenia pomieszczeń, wykorzystywaniem pomieszczeń do celów komercyjnych itp.). Kolejny kluczowy problem stanowi struktura społeczna mieszkańców poszczególnych dzielnic. Spotkania konsultacyjne przeprowadzone w poszczególnych dzielnicach wyraźnie wykazały duże zróżnicowanie pod względem zasobów finansowych, sytuacji zawodowej, wykształcenia oraz oczekiwanych form wsparcia, przy jednoczesnym braku integracji wewnętrznej, niechęci do zmian i podejmowania aktywności. Należy jednak zwrócić uwagę, że mieszkańcy podkreślali deficyt inicjatyw kulturalnych i społeczno-kulturalnych w miejscu zamieszkania, ich ograniczoną dostępność (limitowana liczba miejsc, wysokość opłat), a także trudności w uzyskiwaniu aktualnych i kompletnych informacji na temat bieżących wydarzeń, działań, zajęć itp. Jednocześnie zwracali uwagę na rolę działalności kulturalnej i uczestnictwa w kulturze w procesie wychowywania dzieci i młodzieży oraz zapobieganiu patologiom społecznym (szczególnie kontekst uzależnień oraz przemocy), a także wskazania możliwości alternatywnego i aktywnego spędzania czasu wolnego przez wszystkie grupy społeczne. Skuteczność podejmowanych nowych inicjatyw powinna być stymulowana poprzez promowanie „dobrych praktyk”, tj. wspieranie lokalnych liderów i działaczy społecznych oraz inicjatyw, angażowanie doświadczonych organizacji pozarządowych, instytucji i innych podmiotów (przenoszenie doświadczeń), ale też możliwie jak największe aktywizowanie lokalnych społeczności. W trakcie konsultacji i warsztatów mieszkańcy wskazywali, że liczba oddolnych działaczy, aktywistów czy animatorów jest w ich dzielnicach niewystarczająca lub ich działalność związana jest z określonym (lecz nie uniwersalnym) obszarem aktywności. Wielokrotnie wskazywano również na fakt prowadzenia tego typu działalności charytatywnie, w wolnym czasie, co – choć jest odbierane pozytywnie – okazuje się niewystarczające. Szczególnie istotne w tym kontekście wydaje się przygotowanie animatorów do pracy z osobami wykluczonymi społecznie oraz z grupami o specjalnych potrzebach.

Warto zauważyć, że mieszkańcy poszczególnych dzielnic dostrzegają pozytywne działania i przykłady ożywiania swoich dzielnic. Szczególnie podkreślane jest to w przypadku Wyspy Młyńskiej, która dzięki rewitalizacji i udostępnieniu jej mieszkańcom stała się ważnym punktem na mapie spotkań towarzyskich, czasu wolnego czy wydarzeń kulturalnych. Podobne nadzieje wyrażają mieszkańcy Fordonu w kontekście chociażby trwającego remontu dawnej synagogi czy mieszkańcy Okola i Wilczaka w odniesieniu do zagospodarowania i rewitalizacji terenów nad Kanalem Bydgoskim. Dostrzegane są również inne inicjatywy kulturalne – związane z okresem świątecznym czy np. Święto Starego Fordonu – i wyrażane potrzeby ich kontynuowania w kolejnych latach. Powodzenie oraz zintegrowanie działań powinno być również powiązane ze zwiększeniem zaangażowania bydgoskiego środowiska akademickiego. Wsparcie naukowe, przeprowadzenie kompleksowych badań czy wreszcie przynajmniej częściowe pełnienie funkcji liderów lokalnych mogą być wymieniane jako zadania dla środowisk uniwersytetów i uczelni prywatnych działających na obszarze objętym LSR. Warto przy tym zaznaczyć, że z zaangażowaniem środowiska akademickiego oraz z